

Skarga wniesiona dnia 12 września 2004 r. przez Erica Mathiasa Friesa Guggenheima przeciwko Europejskiemu Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP)

(Sprawa T-373/04)

(2004/C 284/49)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 12 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Europejskiemu Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP) przez Erica Mathiasa Friesa Guggenheima, zamieszkałego w Tesalonikach (Grecja), reprezentowanego przez Marca-Alberta Lucasa, adwokata.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji dyrektora Centrum ds. Poprawy Koordynacji i Efektywności (Centre sur l'Amélioration de la Coordination et de l'Efficacité) CEDEFOP (A4) z dnia 17 grudnia 2003 r., w zakresie, w jakim nie przewiduje ona ani wezwania do składania zgłoszeń na stanowiska „Head of Area”, ani procedury selekcyjnej kandydatów na te stanowiska;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora CEDEFOP z dnia 28 stycznia 2004 r. o powołaniu niektórych osób na stanowiska „Head of Area” bądź „Acting Head of Area”;
- stwierdzenie, w niezbędnym zakresie, nieważności decyzji Komisji Odwoławczej CEDEFOP (A17) z dnia 1 czerwca 2004 r. o oddaleniu skargi strony skarżącej z dnia 6 maja 2004 r. skierowanej przeciwko wcześniej zaskarżonym decyzjom;
- obciążenie CEDEFOP kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Strona skarżąca, członek personelu tymczasowego CEDEFOP, kwestionuje decyzje dyrektora CEDEFOP z dnia 28 stycznia 2004 r. powołujące niektóre osoby na stanowiska „Head of Area” bądź „Acting Head of Area”.

Strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 7 ust. 1 i 2 regulaminu pracowniczego oraz art. 10 akapit pierwszy warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, w zakresie, w jakim pracownikom Centrum powołanym na stanowiska „Head of Area” zostały przydzielone, bez porównania ich kwalifikacji i kwalifikacji innych urzędników czy pracowników Centrum, nowe funkcje wysokiego szczebla, wymagające szczególnych kwalifikacji.

Swoją skargę strona skarżąca opiera na tym, że wezwanie do składania zgłoszeń na stanowisko, a także selekcja kandydatów do pełnienia pewnych funkcji może być wymagana nie tylko na podstawie art. 4, 29 i 45 regulaminu pracowniczego, dotyczących obsadzania wolnych stanowisk w drodze przenie-

sienia, awansu czy konkursu, ale także w interesie służby, któremu podporządkowane są, zgodnie z art. 7 regulaminu pracowniczego, zasady wyznaczania na inne stanowisko.

Skarga wniesiona 20 września 2004 r. przez Republikę Federalną Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-374/04)

(2004/C 284/50)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 20 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przez Republikę Federalną Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich. Pełnomocnikami procesowymi strony skarżącej są Claus-Dieter Quassowski, Annette Tiemann, wspierani przez Dietera Sellnera i Ulricha Karpensteina, adwokatów.

Strona skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 7 lipca 2004 r. (K(2004) 2515/2 wersja ostateczna);
- stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji w zakresie, w jakim w lit. a)-c) nakazuje ona Republice Federalnej Niemiec dokonanie zmian i powiadomienie o zmianach krajowego planu rozdzielania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżona decyzja dotyczy krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów, który został przedstawiony przez Niemcy na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE. W tej decyzji Komisja formułuje zarzuty przeciwko przewidzianej w krajowym planie rozdzielania dla Niemiec następczej korekcie rozdziału przydziałów emisji gazów (tak zwana „korekta redukująca ex-post”). Zdaniem Komisji z tego powodu plan ten jest niezgodny z załącznikiem III dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾.

Dla uzasadnienia swojej skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 9 ust. 3 w związku z załącznikiem III dyrektywy 2003/87. Załącznik III nie zabrania Państwom Członkowskim przeciwdziałania nadmiernemu rozdzielaniu przydziałów za pomocą korekty ex-post. Wręcz przeciwnie, na podstawie dyrektywy 2003/87 Państwa Członkowskie są zobowiązane do odwołania decyzji w sprawie rozdzielania przydziałów, jeżeli została ona oparta na błędnych opisach.